

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 173 / 22.01.2020 година, гр.Варна

ВАРНЕНСКИЯТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД,
XVI-ти състав ,в закрито заседание на 21.01. 2020 г.,
като разгледа докладваното от съдия **Красимир Кипров**
адм.д. № 2780 / 2019 г. по описа на съда,за да се произнесе
взе предвид следното :

Производството е по реда на чл.144 от АПК във вр. с чл.248 от ГПК.
Образувано е по молба с.д.№ 18472/13.12.2019 г. на жалбоподателя
„Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията”-Варна за
изменение на решение № 2345/4.12.2019 г. в частта му за разноските,като се
претендира присъждане на такива за адвокатски хонорар в размер на 300 лв.

В срока по чл.248, ал.2 от ГПК е получен със с.д. № 894/21.01.2020 г.
писмен отговор от противната страна – главния секретар на президента на
РБ,с който се изразява становище за неоснователност на искането.

Препис от неподлежащото на обжалване решение № 2345/4.12.2019 г. е
бил връчен на жалбоподателя на 6.12.2019 г. и след като искането за
изменението в частта му за разноските е подадено на 13.12.2019 год.,т.е. в
едномесечния срок по чл.248, ал.1 от ГПК от постановяване на решението,то
искането за изменение се явява процесуално допустимо.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

С постановеното в полза на жалбоподателя решение,съдът не е уважил
претенцията му за разноси за адвокатски хонорар в размер на 300 лв. по
изложени в мотивите съображения. С отправеното искане за изменение на
решението в тази му част,молителят не посочва нови факти,променящи
съществуващите такива към датата на постановяване на решението,нито пък
представя доказателства сочещи на различни от направените вече правни
изводи. Искането за присъждане на разноси за адвокатски хонорар не е
уважено не,защото представеният договор за правна помощ не е във формата
на бланка от кочан на съответната адвокатска колегия,а защото
представеният документ изобщо не обективира такъв договор – направените
в документа волеизявления обективират упълномощаване за процесуално
представителство и разписка за плащане на адвокатско възнаграждение,за
която не е доказана достоверна дата от страна на жалбоподателя. Липсата на
договор за правна помощ принципно сочи на плащане без основание,а от
друга страна правилото на чл.181 от ГПК за достоверна дата на частния
документ изисква доказване на стоящи извън документа,но релевантни за
датата му факти,каквито жалбоподателят не установява и които биха били

установени, ако бе налице договор за правна помощ като част от хронологичен,прономерован и надлежно заверен кочан на адвокатската колегия. По тези съображения,жалбоподателят и към настоящият момент отново не се е справил със съществуващата за него доказателствена тежест за установяване наличието на право на разноски за адвокатски хонорар в размер на 300 лв.

С оглед последното,искането за изменение на решението в частта му за разноските се явява неоснователно,поради което и на основание чл.144 от АПК във вр. с чл.248, ал.3 от ГПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

НЕ УВАЖАВА молбата на „Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията”-Варна за изменение на решение № 2345/4.12.2019 г. в частта му за разноските.

Определението не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :